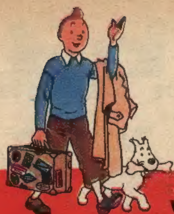

Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG

13-3-52

KUIFJE

11

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

OLD JIM

LEIDT HET ONDERZOEK !...

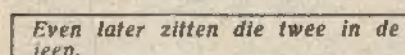

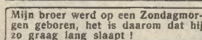

Een moderne BURGERVADER

De gemeenteraad van Milaan heeft de veertien jaar oude Sergio Cimino als jeugdafgevaardigde officieel erkend, zo lazen we voor enkele weken in de kranten, die als bijkomende bijzonderheden wisten te melden dat Sergio door zijn vrienden verkozen was en zijn taak zeer ernstig opnam. Hij wordt in Italië de jeugdburgemeester van Milaan genoemd, en men verzekert dat hij heel wat voor de jeugd van zijn vadestad zal kunnen verwezenlijken. Of deze hoop zal in vervulling gaan is een ander kwestie. Maar, waar we niet aan twijfelen is aan de goede wil die Sergio bezield.

Voor jongens die in grootsteden als Milaan wonen kan er inderdaad heel wat gedaan worden.

Sergio zou bij voorbeeld speelpleinen, zwemdokken, openluchtscholen, vacantiekolonies, enz. kunnen vragen. Dat zijn inderdaad dingen die de Italiaanse stadmusjes (zowel als de onze) meer dan nodig hebben om zich te kunnen ontwikkelen tot gezonde en harmonische mensen naar de spreuk van de Romeinen : « mens sana in corpore sano », een gezonde geest in een gezond lichaam.

Laat ons hopen dat Sergio deze punten zal bepleiten. Misschien krijgt hij dan toch iets los van de vroedschap. Goed heil, Sergio !

Kuifje

Enkele deelnemers aan onze Grote Prijsvraag rond het TISSOT-uurwerk, dat het antwoord gaf op de bijkomende vraag. Op biz. 12 en 13 van dit nummer vinden jullie de uitslag van onze Grote Prijsvraag.

KUIFJE (weekblad). *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel. P. Ch. R. 1909.16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Oedrukt in helio door : De Drukk. C. Van Cortenbergh, Keizerstr., 12, Brussel. KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 199.334.

DE KUIFJE'S BON

OP ZOEK NAAR DE ONBEKENDEN...

X., Oost... (?) : 350 punten in een bruin pakje voor puzzle A.
X., Bertem : 50 punten in een blauwe omslag.
X., Zuur (?) : 200 punten in een bruin pakje.
X., Brussel-Zuid : 50 punten « Vch » in een witte omslag.
X., Anderlues : 50 punten in een witte omslag.
X., Testelt : 50 punten voor een reeks prentjes Reinaert de Vos.
X., 1.000 punten zonder naam of adres ! Wil ons je volledig adres meedelen alsmede de beschrijving van je pakje.
X., Arendonck : 50 punten in een grote, witte omslag.
X., Bornem : 170 punten in een bruin pakje als staal zonder waarde.
X., Lauwe : 50 punten voor reeks 3 van Reinaert de Vos.
X., Lembeek : 50 punten voor decalcomanies.
X., Namen : 245 punten in een blauwe omslag.
X., te B... : 50 punten in een witte omslag.

JULLIE VRAGEN, WIJ ANTWOORDEN

Regina Monk : Je vraagt om je Kuifje's bons op te zenden ? Het is net omgekeerd ! Jij en je familie verzamelen bons en je stuurt ze naar ons om een geschenk te ontvangen.
V. Poelmans : Je woont in Limburg, maar in welke stad of welk dorp ?
J. Janssens, Zemst : Stuur ons je volledig adres.
M. Stocké, Gent : De Gentenaars zijn in ons land wel bekend, maar als jij niet je volledig adres stuurt, zal je pakje toch niet terecht komen, hoor !
G. Pelgrims, Charleroi : Volledig adres zenden !
M. Stroobant, Torhout : In welke straat woon je ?

— Verdraaid nog toe ! Een brief gefrankeerd met een Kuifje's bon ! Die zal nooit terecht komen.

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN
VAN BOB DE MOOR

Twee schepen van de Oost-Indische Compagnie werden uitgezonden om de kusten van Nieuw Guinea te verkennen. Een prauw, bemand met inlanders, komt naar de « Pera », het schip van kapitein Carstenz...

Kapitein Carstenz geeft bevel een sloep uit te zetten en met zes matrozen, twee haakbusschutters en de bootsman aan het roer, wordt naar de prauw gestevend.

Terwijl de bootsman de inboorlingen tracht aan het verstand te brengen, hen naar het dorp te leiden, gaan twee matrozen de prauw bekijken...

(Wordt voortgezet.)

OLD JIM „leidt het onderzoek

VERHAAL VAN FRANCIS D'ORGEVAL. ILLUSTRATIES VAN J. WIENDER.

De eigenaars van de mijnen van de Matto Grosso besloten een stuw te laten bouwen in de Rio Jarados, daar deze stroom in het regenseizoen telkens buiten zijn oevers trad en de putten iedere keer in gevaar verkeerden. De directie van de mijnen vertrouwde het werk toe aan ingenieur Spitz. Als chef van het personeel werd natuurlijk Old Jim aangesteld die, door zijn ervaring en athletische gestalte, de eerbied afdwong van de brutaalste vrijbuiter.

Old Jim zorgde voor de bevoorrading van de dertig arbeiders, hun loon en was tegelijkertijd scheidsrechter en raadsman. Hij werd bijgestaan door een zekere Ronas die nauwelijks een meter zestig groot was en het uitzicht had van een gepluimde gier. Old Jim droeg steeds een uniform, hij had er uit de oorlog vijf meegebracht, en Ronas eeuwig en altijd een zwarte redingote met kraag uit celluloïde die eens wit was geweest, maar onder de invloed van weer en wind een khaki kleur had gekregen.

Het is onnodig te vertellen hoe ingenieur Spitz er uit zag, want op het ogenblik dat ons verhaal begint, lag hij languit op de vloer van zijn bureau met een mes tussen de schouders. Hij was dood. Old Jim stond er bij en vloekte in drie talen en Ronas keek met ontzetting naar de rode vlek op de grond, die steeds groter werd...

— De ingenieur werd in de rug getroffen, Ronas. Vreselijk !

— Wat zullen we doen ?

— Ik zal een onderzoek instellen, verklaarde Jim zich volledig bewust van de verantwoordelijkheid die op hem rustte. Dan zullen we Spitz begraven en een koerier naar de directie sturen. Het ware goed de ploegbazen te verwittigen... Blijf hier, ik roep hen wel even.

Jim ging buiten en hoorde in de verte geroezemoes van stemmen. Een van de ploegbazen kwam hijgend aangelopen.

— Wat is er gaande, Rosario ?

— De voorlopige stuw is doorgebroken, chef !

— Nogmaals !

— Ja. De werkplaats zal onderspoelen.

Het was niet de eerste maal dat er een barst in de stuw kwam en het water doorzijpelde. Maar het scheen wel dat de barsten steeds groter werden en dreigden ernstig te worden...

— We moeten de bres dadelijk toestoppen, Rosario !

— Natuurlijk, chef, maar ze is ten minste vijf meter breed...

— Verduiveld ! De stutten zijn doorgebroken ?

— Ja, en dat lijkt me erg verdacht. Ik inspecteerde ze gisteravond nog en toen waren ze perfect in orde !

— Dus ?

— Ik begrijp er niets van... of er moet...

Ditmaal vloekte Jim niet. Hij volgde de ploegbaas en voelde dat hij zijn koebloedigheid te allen prijze moest bewaren.

★

Na een halve dag wroeten was de bres gestopt, doch de ateliers waren veranderd in een moeras. Op het vuilgele water dreven conserveblikjes, doorweekte hoeden, gereedschap en afval.

— Mooi werk, gromde Jim terwijl hij dit alles aankeek. Als ik de schurk, die de stutbalken doorzaagde, ooit in de handen krijg...

Dan dacht hij opniew aan de arme Spitz, die hij tijdens het koortsachtig werk aan de stuw vergeten was. Een uur later besprak hij de toestand met Ronas en drie ploegbazen. Twee koeriers werden naar de mijndirectie gezonden om de dood van hun ingenieur mede te delen en instructies te vragen. Wanneer alles goed ging, zou er echter een week verlopen vooraleer er nieuws van het mijnbestuur kwam.

— Ronas, we dragen een grote verantwoordelijkheid, maar we zullen trachten er ons door te slaan. Ik ga allereerst m'n verslag maken, zei Jim die avond tot zijn helper.

Hij zette zich aan de schrijftafel en schreef met stijve hand in grote, hoekige letters. Telkens z'n pen uitgleed, vloekte Jim. Ronas wou hem helpen, maar Jim hield er aan iedere letter van dit verslag zelf te pennen. Hij vertelde hoe en waar hij het lijk van de ingenieur gevonden had, over de bres in de stuw, de doorgezaagde balken, afgehakte lianen en de ondergespoelde ateliers.

Af en toe commentarieerde hij z'n verslag luidop :

— Ze zijn zeker met z'n drieën geweest om dat werk op te knappen, denk je ook niet, Ronas ?

— Weet ik niet.

— En die goeie Spitz. Heb jij er geen idee van « waarom » men hem heeft omgebracht ?

— Neen, helemaal niet.

Om de waarheid te zeggen, de kleine Ronas verkeerde haast in staat van ontbinding. Z'n gezicht zag grauwgroen en hij rilde als een espenblad.

— Ik ga nog eens kijken of alles in orde is, Ronas.

— Goed... maar klop op de deur als je terugkomt, Jim.

— Waarom ?

— Ik grendel de deur zo haast je buiten gaat. Ik heb geen schrik, maar... maar m'n zenuwen staan op 't springen, zie je.

Jim grinnikte en vertrok. Het was een klare nacht en men zag duidelijk de omtrekken van het barakkenkamp op de heuvel naast de werkplaatsen. Jim stapte regelrecht naar de stuw waar Rosario en twee arbeiders op wacht stonden.

— Geen nieuws ?

— Neen. Alles is rustig.

— Hou een oog in het zeil, hé !

Overal heerste een diepe stilte. De arbeiders hadden, nadat de bres gestopt was, nog even over de ingenieur en zijn tragische dood gesproken en waren dan onder de dekens gekropen.

— Ik ga ook slapen, dacht Jim, er zullen nog zware dagen volgen.

(Zie vervolg in dit nummer.)

Tijl Uilenspiegel

De Spanjaarden vallen het Geuzenkamp 's nachts aan. Romero leidt zijn ruiters naar het midden van het kamp van de Prins...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Het PLATINA-BEELDJE

Ras Liparis Mahonen voelt zich in Europa niet meer veilig en besluit naar zijn land terug te keren. Zijn juwelen van fabelachtige waarde, ondermeer de Platina Kat, worden onder de bewaking van Colerette, de beroemde detective, geplaatst. De Ras scheept met zijn gevolg, de detective, Jaak, Marina en Sidonie in op de « Ruiten Aas ». Maar de bandieten zijn ook van de partij en het duurt niet lang of Colerette wordt door een van hen overboord geslingerd. Gelukkig kan Jaak hem redden...

De prinses en de dichter

BIJ het krieken van de mormorgen stoomde de «Ruiten Aas» op volle kracht naar zijn doel. De detective en Jaak had men heel discreet weer aan boord kunnen loodsen. De passagiers sliepen in hun kajuiten. Ze sliepen om uit te rusten van de vermoeinissen en de emoties van de voorbije nacht, zoals Colerette, Jaak en Marina; of ze sliepen om volledig te kunnen genieten van de diepe rust van een zeereis in de vroege morgen. Tot deze laatsten behoorden de Ras, zijn gevolg, Sidonie en de kanarie.

Alleen de kleine Balkis was wakker. Ze was van mening, dat een prinses een voorbeeld van stiptheid moet zijn. Bovendien bekeek ze die kleine spoorweg wel eens graag van nabij zonder dat iemand haar zien kon. Een prinses mag immers niet tonen dat ze net zo nieuwsgierig is als een doodgewone sterveling! Over heel de lengte van het spoor stonden de treinen en de twee grote stations waren verlaten. Daarvan hield de kleine prinses; het was de snelheid die haar angst aanjoeg. Twee jaar tevoren had ze een pop, die ze gekregen had van een Engels missionaris, en die de ogen kon openen en sluiten, uit het venster geworpen. Het knipperen van die ogen was haar onuitstaanbaar. Ze speelde dan met een ruw gesneden houten beeld dat ze Sint Michiel had geheten. Het beeld was nu ook verlaten want een prinses speelt niet met zo'n kinderspullen!

Balkis bekeek de spoorweg met de treintjes heel rustig toen ze een schril gefluit hoorde. Het kwam van de trap die naar de hoogste brug liep en die half verborgen was door een luchtpijp. De kleine prinses ging naar de trap toe en ontdekte de zonderlinge man met het streuvelhaar, die twee dagen te voren uit de sarcophaag was gehaald: Adelbert Maldefeu.

— Goeie morgen, blinde passagier, zei de prinses.

— Morgen, kleintje, antwoordde de man zonder zijn fluiten te onderbreken.

— Zeg liever Balkis, dat is heel wat beleefder.

— Zoals je wenst, kleintje.

— Vind je het prettig zo te fluiten, blinde passagier?

— Neen. Ik vermaak me niet, ik oefen.

— Toen je in de sarcophaag kroop om als verstekeling aan boord te komen, had je zeker andere plannen dan hier het gefluit en het gezucht van een locomotief te komen nabootsen!

— Je bent erg slim, kleintje, maar op dit moment heb ik geen andere bedoeling dan de frisse lucht in te ademen en lawaai te maken om de verveling te verdrijven.

— Fijn. Wandelen we dan samen een eindje? Ik was net van plan om het promenadedek te lopen. Een prinses moet altijd begeleid worden...

Adelbert 's gezicht vertrok geen spier. Hij boog tot op de grond en antwoordde:

— Tot je dienst, kleintje. Maar, sta toe dat ik m'n deuntje verander. Il zal geen locomotief meer nabootsen doch het geklok van een kalkoen.

— Goed idee, zei Balkis eenvoudig.

Op drie passen afstand gevolgd door de man met het streuvelhaar, schreed ze waardig over de brug.

De wandeling was bijna ten einde toen het negerinnetje Adelbert een teken gaf te zwijgen. Hij gehoorzaamde ietwat onwillig: Balkis was blijven staan en keek oplettend naar de reddingsboot een eind voor haar. Op z'n kousenvoeten sloop Adelbert naast haar. Ze lei de vinger op de mond en toonde een kleine rookpluim die uit de sloep opsteeg.

— Daar heb je 't! Nog gekker dan mijn sarcophaag. Neen, wanneer je je wil versteken gebruik dan geen gummislang en rook geen sigaret!

— Kom, we gaan kijken, fluisterde Balkis.

Op de toppen van hun tenen slopen ze nader. Het zeildoek, dat over de boot gespannen was, vertoonde een opening. Heel behoedzaam schoven ze het zeil verder weg en zagen op de vloer vier man liggen. Ze rookten een sigaret...

Pas toen ze vijftig stappen verder waren waagde Balkis te zeggen:

— Heb je ze gezien?

— Ja, kleintje... het zijn de twee stokers en de kleine maître d'hôtel... en dan een onbekende, die met z'n ros haar. Indien je wilt weten wat ik er over denk: die kerels voeren niets goeds in het schild!

— Dat denk ik ook.

Zwijgend wandelden ze nog een eind voort.

— Ik veronderstel dat het die kerels zijn die de detective zoekt, zei Balkis dromerig.

— Best mogelijk.

— Ze willen de schatten van de Ras stelen. Moesten ze daarin slagen m'n vriendin, Marina, zou verdrietig zijn.

— Inderdaad... en in de algemene herrie loop ik kans m'n plaats te verliezen en in de eerstvolgende haven afgezet te worden.

— Dat vrees ik ook... Dus, blinde passagier, zal je de detective verwittigen opdat hij die ongure kerels zou kunnen aanhouden...

— Neen, kleintje! Die hele zaak laat me ijskoud! Wat ga jij doen?

— Een prinses mag niemand verklikken, ook geen dieven.

— Dan wandelen we maar verder. Zal ik een kikker nabootsen of een ezelsveulen?

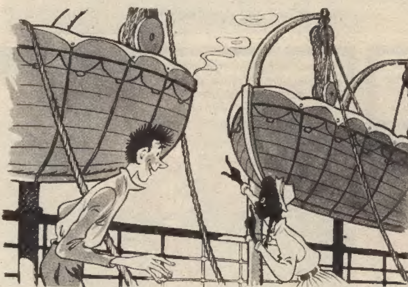
— Neen, doe geen moeite. M'n wandeling is nu gedaan.

Juffrouw Gachviki kwam aan dek en van haar gezicht kon men de ontevredenheid aflezen.

— Je bent weggegaan zonder me te verwittigen, Balkis... dat is erg lelijk! Men profiteert niet van des dienaars sluimer om er vanonder te muizen!

— Je hebt gelijk. Verontschuldig me.

Adelbert was naar de lampisterie, zijn privaatdomein, gegaan. Balkis besloot met haar gouvernante nog eens om het dek te wandelen. Toen ze weer voorbij de verdachte plaats stapte wachtte haar een nieuwe verrassing: niet uit één, maar uit twee kano's ontsnapte er rook...

Ssst, zei Balkis, en toonde de kleine rookpluim die uit de sloep opsteeg...

Volgende week:

De juiste dag

De Smaragden van de Conquistador

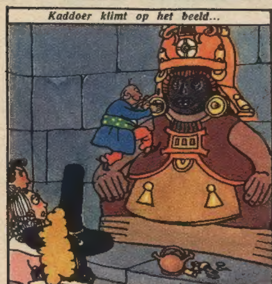
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

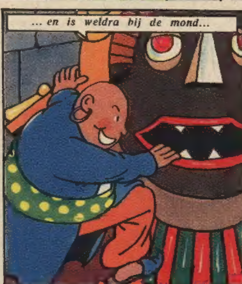
Onze vrienden werden door de Azteken gevangen genomen en zullen op het altaar van Vitilopuchtli geofferd worden. Maar de god begint plotseling te spreken en de Roodhuiden gaan aan de haal...

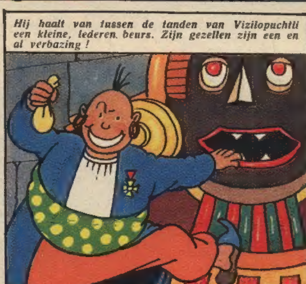

(Wordt voortgezet.)

"OLD JIM" leidt het onderzoek

VERVOLG EN SLOT

De « Kantoren van de Directie » waren niets meer dan een grote barak verdeeld in drie kamers. In de grootste verrichtte Ronas z'n schrijfwerk en de twee kleine dienden als slaapkamers.

Voorzichtig ging Jim naar het bureau terwijl hij met zijn wandelstokje tegen zijn rechter laars sloeg. Op een gegeven ogenblik slingerde hij zijn stick in de hoogte, maar... kon hem niet opvangen.

— Driedubbele idioot, bromde hij.

Een moment bleef hij roerloos staan, dan bukte hij zich om de stick op te rapen en net was op dit ogenblik dat er een schot knalde en een projectiel rakelings over zijn hoofd zoefde...

Jim liet zich loodzwaar vallen, maar haalde tegelijkertijd zijn revolver boven en richtte het wapen naar de plek waar, volgens hem, het schot vertrokken was.

Tien seconden, twintig seconden, een minuut... niets, alles bleef stil. Behendig als een kat kroop Jim naar de barak toe en kwam aan de hoek van waaruit men moest geschoten hebben.

— Niets ! Dat is om gek te worden !

Jim liep naar het struikgewas, dat de barak omzoomde, en doorzocht het naar alle kanten, maar kon niets ontdekken.

Dan hoorde hij stappen. Het was Rosario die de schoten gehoord had en kwam toegelopen.

— Ben jij het, Jim ?

— Ja. Maak je geen zorgen. Ik heb geschoten, ik meende hier een verdachte schaduw te zien.

Ronas sliep en Jim moest enkele keren op de deur bonzen vooraleer ze geopend werd. Ronas klappertandde nog steeds van schrik, maar had geen schot gehoord. Om hem niet meer angst aan te jagen, zei Jim niets en ging naar zijn kamer.

Gewoonlijk dronk Jim een glas matee als slaapmutsje, maar hij dacht dat hij in de gegeven omstandigheden zijn soberheid mocht laten varen, daarom slurpte hij een glas whisky en lei zich te bed. Maar, Jim sliep niet.

Hij lag klaar wakker en droomde vreselijke dingen.

Neen, hij had geen schrik, maar een vage onrust beklemde hem. Gedurig hoorde hij het struikgewas kraken of voetstappen rond de barak... Grote vlinders fladderden om zijn muskietennet, in het woud schreeuwden vogels en apen, en af en toe weerklonk het gebrul van een wild dier.

Eindelijk kon hij de slaap vatten. Hoe lang hij rustig gelegen had, wist hij niet, doch een koude tocht op z'n voorhoofd wekte hem plotseling. Stond de deur open ? Hij gluurde even in die richting, maar het was nog te donker om iets te onderscheiden. Alles was echter stil in de kamer.

— Wel verduiveld, ik word al zo bang als de arme Ronas ! mompelde Jim. Ja, Ronas ? Er zou hem toch niets overkomen zijn ? Ik had ongelijk hem niets te vertellen over dat schot gisteravond. Vermits de moordenaars het op de chefs hebben gemunt, kunnen ze even goed Ronas uit de weg ruimen.

Deze gedachte maakte Jim langsom onrustiger. Na een kwartuur hield hij het niet meer uit. Hij sprong overeind om Ronas op z'n hoede te stellen.

Wanneer hij met iemand over de zaak kon praten zou hij wellicht zelf rustiger worden...

Jim opende de deur, liep vlug door het donker kantoor en klopte op de kamerdeur van Ronas.

— Die slaapt op z'n twee oren !

Hij klopte nog een paar keer maar kreeg geen antwoord. Hij draaide de klink om... de deur was niet gesloten. Jim stak een lucifer op en om z'n gezel niet te doen schrikken, zei hij :

— 't Is Jim !

Niemand antwoordde om de eenvoudige reden, dat er geen mens in de kamer was...

De chef van de werken aan de Jarados stapte met lange schreden door het kantoor en de gangen, maar merkte niets verdachts. Dan liep hij rond de barak, de ogen strak op de grond gevestigd; hij vreesde Ronas daar te zullen vinden met een mes tussen de schouders. Jim vond niets. Voorzichtig doorzocht hij het struikgewas en volgde dan de rotsachtige wegel die zacht hellend naar het woud toe liep en met struiken omzoomd was.

Geruisloos sloop Jim verder tot hij hoog genoeg was om in de klare nacht heel de vlakte te overzien. Waren dat geen voetstappen ? Jim trok zijn revolver en wachtte gespannen... Ja, waarachtig. Ze waren met z'n tweeën, dat kon men duidelijk horen al liepen ze nog zó voorzichtig. Ze bleven staan... Jim kon hen horen, maar niet zien.

— Morgen wacht ik op je sein, zei een van de twee in het Portugees.

— Waarom ? Je zei me daareven dat je het nodige hebt gedaan. Ben je er zeker van dat die Old Jim...

— Met m'n karabijn heb ik hem gemist maar de matee heeft zijn werk gedaan.

Ze waren met z'n tweeën en liepen uiterst voorzichtig...

— Indien hij de matee gedronken heeft !

— Dat doet hij iedere avond. Hij lag daareven trouwens roerloos in bed en ronkte niet. Het beste bewijs dat het gif gewerkt heeft.

— Je hebt geen zekerheid !

— Ik had je sein gehoord en wou je niet laten wachten. Het zou al te gevaarlijk geweest zijn. Je weet dat Rosario de wacht heeft en met hem valt niet te spotten !

— Maak je om mij geen zorgen ! Dus, morgen na de siesta. Jij neemt iedereen mee naar de begrafenis van de oude en wij hebben intussen vrij spel.

— Denk je dat de directie het natuurlijk zal vinden wanneer de stuw de lucht in gaat ?

— De directie kan dat ongeluk slechts vaststellen, meer niet. Ze moeten dan opnieuw beginnen, doch pas over drie maanden vermits het regenseizoen begint... de mijnen zullen onderlopen en jij krijgt je loon !

— Ik zou een nieuw voorschot willen.

— Onmogelijk. Ik ben de baas niet, ik geef slechts de ontvangen bevelen door. Dus, zijn we accoord ?

— Voorlopig, ja. Maar, ik zou je nog iets willen vragen... ik zou willen weten wat ik eigenlijk doe ? De mensen die je bevelen moeten er belang bij hebben dat de stuw dit jaar niet afgeraakt, doch waarom ? Immers, staat hij er dit jaar niet, is hij het volgend jaar klaar.

— Niet zo zeker.

— Hoezo ?

Er viel een stilte. De man aarzelde de vragen nog verder te beantwoorden. Eindelijk zei hij :

— Vriend, ik ben slechts een ondergeschikte, maar ik geloof dat ik begrijp waarom het gaat. Veronderstel dat de compagnie van de Matto Grosso er financieel slecht voorstaat en ze bankroet gaat, wanneer ze de exploitatie van de mijnen voor enkele maanden moet stopzetten. De directie zal trachten de boel te verkopen, wat niet makkelijk zal zijn. Op dit ogenblik daagt er echter, als bij toeval, een koper op... begrijp je ?

— Ja, doch mijnen kopen die onder water staan is niet interessant !

— Heel juist. Maar veronderstel heel even, dat er in de grond die de nieuwe maatschappij koopt goud steekt... nu wordt het interessanter, niet ?

— Goed. Ik snap het !

De twee kerels grinnikten.

— Denk niet ik je loon kan verhogen omdat je nu veel weet ! Ik wil je ook op het hart drukken, dat ik alles slechts veronderstel...

— Geen nood ! Wat overeengekomen is blijft behouden. Ik wens ook geen geld, ik wil me slechts wreken...

— Tot morgen.

De schaduwen gingen uit elkaar en verdwenen langzaam. Jim wachtte geruime tijd vooraleer hij naar beneden liep. Hij klopte aan de deur van Ronas' kamer...

— Wat is er, Jim ?

— Sta op, Ronas. Ik heb je nodig... Ik ben naar de stuw geweest, alles is normaal. Onderweg heb ik veel nagedacht over de zaak en ik geloof dat ik de waarheid op het spoor ben. Ik wil de arbeiders gerust stellen en morgen een kleine proclamatie uithangen. Ik geloof dat je me daarbij helpen kunt...

— Kun je niet wachten tot morgenvroeg ?

— Neen, vóór dag en dauw moet het klaar zijn !

Een schijn van een glimlach gleed over het gelaat van Ronas toen hij zich aan tafel zette om te schrijven wat Jim dicteerde...

— Vooruit. Ik luister, zei hij.

Jim ging in al z'n lengte voor de tafel staan zette de handen op de heupen en dicteerde :

« Bericht. Hierbij melden wij alle arbeiders van de stuw dat wij, in afwezigheid van een bevoegd afgevaardigde van de Compagnie, zelf een onderzoek hebben ingesteld nopens de moord op ingenieur Spitz en de laatste doorbraak van de dam.

» Deze misdaden werden gepleegd dank zij de medewerking van buiten uit... »

— Je zei van buiten,... Jim ?

— Ja. Noteer dit.

» ...van buiten uit, doch de hoofdschuldige is een lid van het personneel van de Compagnie. Ik heb hem dadelijk gevangen genomen. De dader is...

Jim's stem klonk zwaar en plechtig door de kamer... Ronas schreef niet meer, doch staarde met verschrikte ogen op de revolver die dreigend op hem gericht was...

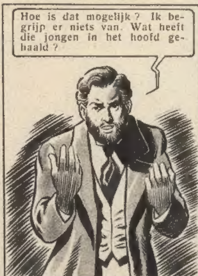
» ...de dader heet Ronas. »

Zo besloot Jim zijn bericht met ijzige kalmte.

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN F. CRAENHALS

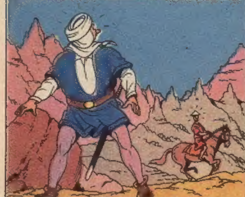

(Wordt voortgezet.)

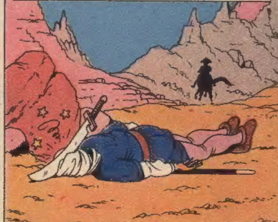
DE TARTAARSE HELM

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

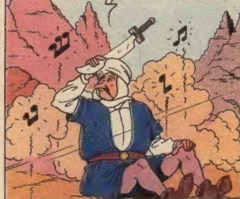
Lambik, Suske en Wiske worden in de Vallei van het Zingende Zand door rebellen aangevallen. Lambik gaat hulp halen...

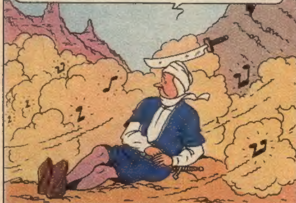

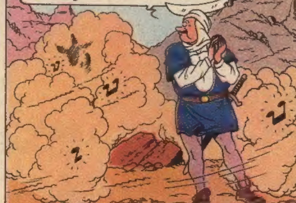

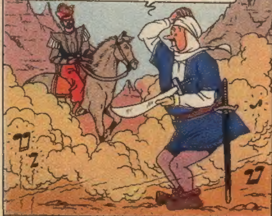

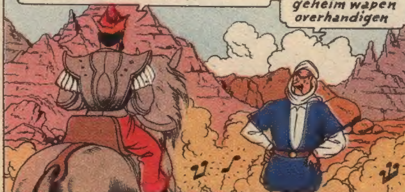

(Wordt voortgezet.)

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN J. MARTIN

SARDON WORDT AAN ZIJN LOT OVERGELATEN EN ARBACES LOOPT OVER DE PUINEN VAN DE KAAI IN DE HOOP EEN BOOT TE VINDEN. LANG DWAALT HIJ ROND EN ZIET NIETS DAN PUINEN. EINDELIJK ONTDEKT HIJ TUSSEN DE STENEN EEN PLATTE SCHUIT DIE NOG BRUIKBAAR SCHIJNT

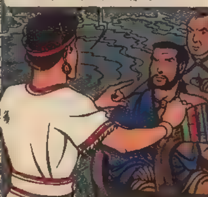

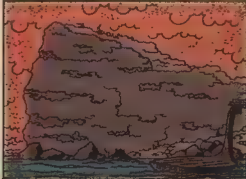

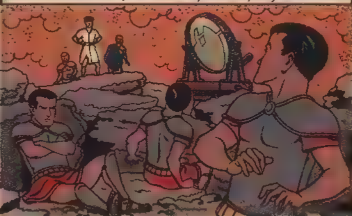

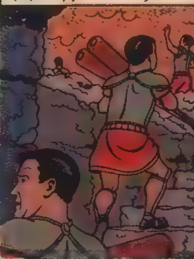

(Wordt voortgezet.)

HOERA! HIER ZIJN DE WINNAARS

Cinette GEVAERT AJAX

ELIE COLIN,

winnaar van de eerste prijs,

is een leerling van de derde latijnse van het Sint Pieterscollege van Ukkel. Hij werd geboren te Kortrijk op 4 Mei 1935. Elie is een sportieve kerel, die vooral houdt van zwemmen, tenissen, fietsen en kajakvaart. Op school behaalt hij zijn beste resultaten in rekenkunde en Frans. Maar de Nederlandse cursus volgt hij met de meeste aandacht. Hij speelt piano, gaat regelmatig naar de schouwburg, soms naar de bioskoop, en daar heeft hij speciaal de film **De Schoonste Jaren van ons Leven** en **De Grote Caruso** geapprecieerd. Van cow-boy-, oorlog- en detectivefilms houdt hij niet. Later hoopt hij als koloniaal geneesheer naar Kongo te vertrekken, waar reeds een van zijn zes broers vertoeft. Elie Colin kan reeds sturen, en mag soms met de Nash Ambassador van zijn vader rijden. Voor 2.500 frs. heeft hij met zijn broers een oude Renault gekocht... Kon hij zich een wagen aanschaffen naar believen, dan kocht hij een MG of liever nog een Porsche.

De winnaar van de eerste prijs leest ons blad sedert jaren. **Het Geheim van de Grote Pyramide** en **De Vlag van de Compagnie** leest hij liefst. Tot slot vroeg ik hem hoe hij er in geslaagd was de juiste tijd van het Tissot-uurwerk te vinden.

— Ik ben bij een uurwerkmaker geweest, zo verklaarde de gelukkige winnaar, en die gaf me als tijd op: tussen de 35 en de 40 uren. Ik besloot dan het verschil in twee te delen. Eerst heb ik nog geaarzeld er 36,5 u. van te maken, omdat ik dacht: 't is een nieuw uurwerk, 't gaat misschien vlugger... Maar het toeval en mijn goede ster hebben me dan 37.5 u. doen schrijven.

We hebben onze vriend in naam van al zijn sportieve mededingers nogmaals proficiat gewenst.

En ziehier dan eindelijk de namen van de honderd eerste winnaars van onze Grote Prijsvraag Vijf Jaar Kuifje. Onze lezers zullen wel begrijpen dat de plaatsruimte ontbreekt om hier 1075 winnaarsnamen en adressen te publiceren. Daarom houden we er aan, al de deelnemers aan onze Grote Prijsvraag te verzekeren DAT IEDEREEN ZIJN PRIJS ZAL ONTVANGEN HEBBEN VOOR 15 APRIL e.k. Wie op 16 April nog geen bericht gekregen heeft, is er dus meteen zeker van dat hij nu niet bij de gelukkige winnaars is, en de volgende keer misschien meer geluk zal hebben.

Aan al de winnaars, nogmaals onze hartelijkste gelukwensen!

★

EERSTE PRIJS

WINT EEN

AJAX-CONSTELLATION-FIETS :

ELIE COLIN

VAN ELSENE-BRUSSEL.

Wint een radio HALLICRAFTERS van het Huis STAAR :

Pieter BOISDENGHIEN van 's-Gravenbrakel.

Wint een radio MULLARD van het Huis STAAR :

Guy DEPREZ van Brussel III.

Winnen een AJAX-HURRICANE-fiets :

Michel OBLIN van Waver; J.-Marie GILLET van Etterbeek; Jacqueline MICHE van 's-Gravenbrakel; Francis VANDERVONDELEN van Evere; Willy MOSSELMANS van Evere; Armand LEGRAIN van 's-Gravenbrakel; André SOENTJES van Elsene; Jacques MISPELTER van St. Gillis; Jan REY van Brussel; Freddy KEULLER van Gent; Claudine KEULLER van Gent; André WEERTS van Heusy; Monique van ENIS van Brussel; Claude DEBONGNIE van Molenbeek.

Wint een uurwerk TISSOT-SCOUT :

Claude CREVECŒUR van Leopoldstad.

Winnen een TISSOT-uurwerk PARE-CHOC :

Jeanine CRUYT van Gent en Claude SIMON van Boortmeerbeek.

Winnen een TISSOT-uurwerk PARE-CHOC (rechthoekig) :

Danielle COOMANS de BRACHENE van Brussel en Gabriel CHRISTIAENS van Boom.

Wint een gramofoon STAAR « SVS » :

Charles CROES van Vorst.

Wint een rond TISSOT-uurwerk met secondenwijzer :

Willem van ZUYLEN van Tilff bij Luik.

Winnen een rond TISSOT-uurwerk:

Pieter-Willy ELSKENS van Steenokkerzeel en Michiel HOUET van Elsene.

Winnen een vulpen PARKER 51-Lustraloy :

Michiel HORION van Wilrijk-Antwerpen en André DELPORTE van Schaarbeek.

Winnen een LILLIPUT radio :

Albert BOEYKENS van St. Lambrechts Woluwe; Roger RADOUX van Grivegnée; DUBRUNQUEZ van Beloeil; Jaak SABATIER van Luik; Milou BOELENS van

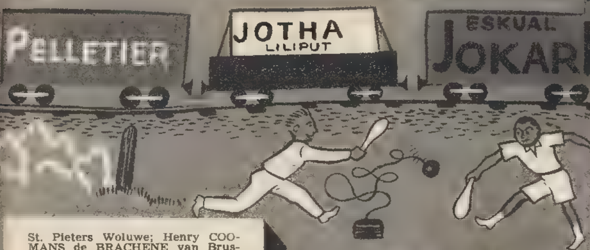
STAAR Electronics

VAN ONZE GROTE PRIJSVRAAG!

St. Pieters Woluwe; Henry COOMANS de BRACHENE van Brussel

Winnen een gramofoon STAAR « SMS » :

Gerard DEBRAZ van Grivegnée; Jan-P. DONNAY van Walcourt; Julien VERHELLE van Leuven, Henry van RINSVELT van Elsene.

Winnen een luchtmatras :

Gabriel LORGET van Micheroux-Soumagne en Guy DURY van Waterlo.

Winnen een korfbal :

Charles FABRY van Orp-le-Grand; Nicole DEJARDIN van Stokkel; Eric POLLET van Antwerpen; Gabriel MINNE van St. Pieters Woluwe; Karel COLLING van Brusel; Claude 'S JONGERS van Genval; André COOMANS de BRACHENE van Aarschot; Henriette PAQUAY van Auderghem; Guy JASSOGNE van Watermaal; Karel DIDIER van Namen.

Winnen een PARKER 21 :

Philip de HENNIN van Vorst; Raoul de HENNIN van Vorst; Colette LEURIS van Brussel, Brigitte De BROWER van St. Denijs Westrem; Kenette DUTERME van Elsene; Pieter GROSSE van Merksem-Antw.; Guy LAMBORAY van Heusy-Verviers; Eliane LEGRAND van St. Lambrechts Woluwe; M.-P. LAMBORAY van Heusy-Verviers; Claude DUBOIS van Archennes; J.-P. GUIOT van Loverval; Chais VROLIX van Etterbeek; Michiel TREHAN van Etterbeek; Michiel LAMBORAY van Heusy; J.-M. ARNOULD van Jette; Marc CLAES van St. Stevens Woluwe; André BIOT van Elsene; Françoise BOCKSTAEL van Etterbeek; Anne de BORGHGRAVE van Oostkamp; Raymond LEROY van Dhuy (Namen); Guy JASSOGNE van Watermaal

Winnen een GEVABOX van de firma GEVAERT :

Kristiaan DE WAET van Schaarbeek; Claude KERKHOFS van Walcourt; Michèle BEYER van St. Martens Latem; Guy VERHEULPEN van St. Lambrechts Woluwe; Claire HERPOL van Gent; André WILLEMS van Merksem-Antw; Guy VERBEECK van Antwerpen; Michel SEEGER van Elsene; Monique LEGRAND van St. Lambrechts Woluwe; Ghislain PURNODE van Watermaal; Monique LAMBORAY van Heusy; Jacq. BROUYERE van St. Kruis Brugge; Guy ARNOUTS van Bosvoorde; VAN MEERBEECK van Wasmes; Paul GRELL van Antwerpen; Pietro de CESCO van Brussel; Agnes DE BOECK van St. Pieters Woluwe; Henri MATON van Belœil; Willy BUELENS van Schaarbeek; Christian VITRY van Mont-St. Guibert.

Winnen een voetbal :

Christiane OU van Brussel; TEODORCZUK van Moolderfontein (Zuid-Afrika); Agnes TERLINDEN van St. Lambrechts Woluwe; Philip de CONINCK van Brussel; Alain de ROSMORDUC van Brussel; Jan LECOCQ van Tilff; Emiel JACOB van Bouvignes a. Maas; J.-P. MATTENS van Evere, J.-P. HOUYET van Elsene; Gerard LENAERTS van Berchem-Antw.; Claude CALLENS van St. Servais-Namen; Francis VANDERVONDELEN van Evere; Felix BRULARD van Stambruges (Henegouwen); L.-J. BUKOWIECKI van Brussel, J.-P. de CONYNCK van Ukkel

Winnen een kilometerteller :

Pieter de CONINCK van Jette; Michiel RANDOUX van St. Gillis; Lucien TAICH van Ukkel; J.-L. ROCOUR van St. Gillis, J. MELCHIOR van Ukkel; Luc KINDERMANS van Schaarbeek, Danielle DE GANDT van Oudenaarde; Philip HUTEREAU van Bosvoorde. Irene HERMANT van Ath; Guido de JONGH van Borgerhout; Jaak DE BOEVER van Gent; Georges DE HEYN van Brussel; Christiane JAMEZ van Jette; Wivine de WALQUE van St. Pieters Woluwe; Yves MOLLE van Ath; Nicole DELUNE van Elsene; Michiel DELUNE van Elsene; de LAMINNE de BEX van Brussel; Richard HENNEUSE van St. Lambrechts Woluwe...

Enz., enz.

LIJST VAN DE PREMIES

1.	« Reinaert de Vos » ... *Per reeks*	50
2.	« De Drie Musketiers ». *Per reeks*	50
3.	Afdrukplaatjes KUIFJE, boekje A	50
4.	Afdrukplaatjes KUIFJE, boekje B	[illegible]
5.	Kleurprentkaarten KUIFJE *Per reeks*	70
6.	Schrijfpapier KUIFJE, geïllustreerd door Hergé...	80
7.	KUIFJE's wimpel in drie kleuren...	100
8.	Foto's KONINKLIJKE PRINS *Per reeks*	100
9.	Chromo's KUIFJE . Vliegtuigen, Luchtschepen, Spoorweg *Per reeks*	125
10.	Portefeuille KUIFJE	200
11.	KUIFJE's puzzle in hout... ...	350
12.	KUIFJE's puzzle, groot form.	500
13.	Blokjesspel KUIFJE	500

Signor Barelli

OP NUSA-PENIDA

Moreau werd in de tempel van Boegi Woegi gevangen genomen. Barelli, de gouverneur en enkele getrouwen trachten hem te bevrijden...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN BOB DE MOOR

Zoals ik van het dak gekomen ben, geraken we erweerop! Dicht tegen de tempel staan enkele bomen. Beveel je lui in die bomen te klauteren en zich met de lianen op het tempeldak te zwieren

Terwijl de eerste zonnestralen de tinnen van de tempeltoren doen schitteren zweven zij naar het dak toe. Nog vóór de schutters, die in de tempel verschanst zitten, van hun verbazing bekomen zijn, staan Barelli en Cº hoog en droog op het dak

Het bevel wordt doorgegeven. De belegeraars klimmen in de woudreuzen

M'n getrouwen hebben heel het dak afgezocht en vinden geen andere ingang dan het luik waardoor jij ontsnapte

Open het luik! We moeten echter op onze hoede zijn, want men zal ons op lood en vuur onthalen

Opgelet! De sluitsteen gaat kantelen...

TAC TAC TAC TAC TAC TAC TAC TAC TAC TAC TAC

Verdorie! Ze hebben een machinegeweer!

Daar, een granaat zal hen wel tot kalmte brengen!

Ze werpen het tuig terug!

Pats! Terug naar de afzender!

De granaat valt terug in de opening waar zij met een geweldige knal ontploft. Na de ontploffing wordt het ijzig stil...

BOEM

(Wordt voortgezet.)

DE MAN MET DE STALEN HANDEN

Wie van cow-boyverhalen houdt, leze dadelijk dit verhaal. Het is boeiend en verhaalt over het ruwe leven van een cow-boy in de Far-West...

Joe is vijftien jaar, maar groot en sterk als een volwassen man. Hij is cow-boy en houdt van dat ruwe, wilde leven.

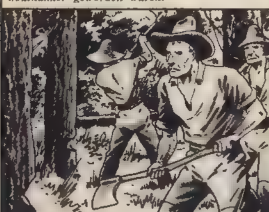
Op zekere dag komt er een man als een boom naar de ranch.

Bij het eten vertelt Pat zijn avonturen. Joe luistert met schitterende ogen. Yannick en haar man verheugen zich hun oude vriend weer te zien

Pat is tot in Guyana getrokken om hout te kopen en te verkopen. Hij heeft diep in het woud geleefd, te midden van oud-bandieten die houthakker geworden waren.

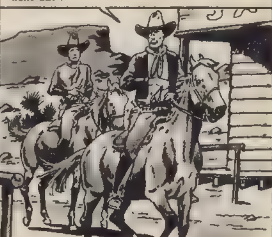
Pat is rijk geworden, en naar z'n streek teruggekeerd, waar hij een nederzetting gesticht heeft, Pat-ville genaamd.

Pat gaat niet verder. Hij klopt aan de eerste deur de beste aan. Niemand opent...

Enkele ogenblikken later zijn ze aan de ranch van Pat Alles is verlaten... Heel het huis werd geplunderd...

Op de tafel werd met een dolk een velletje papier vastgespijkerd. Pat en Joe lezen : « Verdwijn indien je niet het lot van de anderen wenst te ondergaan. Getekend : De Man met de Stalen Handen. »

(Wordt voortgezet.)

DRIE JONGENS in de STORM

Texten van KAPPA ED EFFE

Rob, Hans en Peter hebben, al spelend, hun bal in het uitstalraam van een beenhouwer gegooid. De eigenaar schopt de bal woedend terug en het is de kolonel die hem op het hoofd krijgt...

Tekeningen van R. POLESE

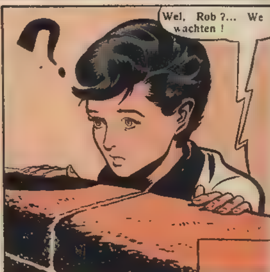

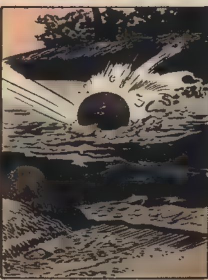

DE RING VAN GIBIL

Henk en oom Elemir willen het eiland zoeken, waar fabelachtige schatten zouden bewaard zijn. Geen enkele schipper van Mombasa wil hen een boot verhuren. Armand en Nasir Abu zijn intussen overeengekomen zelf het goud van Pasjoetan te gaan rapen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN RAYMOND REDING

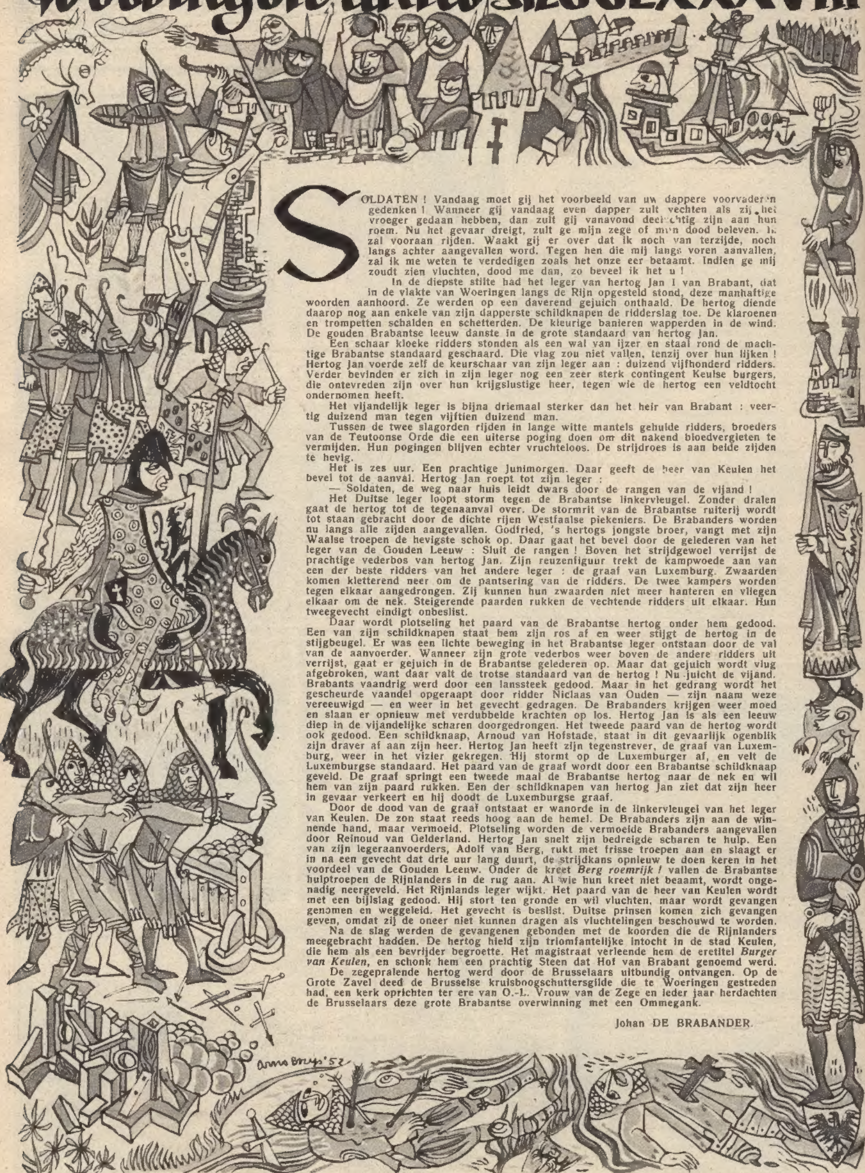

(1) Smokkelaars.

(Wordt voortgezet.)

Woeringen anno MCCLXXXVIII

SOLDATEN ! Vandaag moet gij het voorbeeld van uw dappere voorvaderen gedenken ! Wanneer gij vandaag even dapper zult vechten als zij het vroeger gedaan hebben, dan zult gij vanavond deelachtig zijn aan hun roem. Nu het gevaar dreigt, zult ge mijn zege of mijn dood beleven. Ik zal vooraan rijden. Waakt gij er over dat ik noch van terzijde, noch langs achter aangevallen word. Tegen hen die mij langs voren aanvallen, zal ik me weten te verdedigen zoals het onze eer betaamt. Indien ge mij zoudt zien vluchten, dood me dan, zo beveel ik het u !

In de diepste stilte had het leger van hertog Jan I van Brabant, dat in de vlakte van Woeringen langs de Rijn opgesteld stond, deze manhaftige woorden aanhoord. Ze werden op een daverend gejuich onthaald. De hertog diende daarop nog aan enkele van zijn dapperste schildknapen de ridderslag toe. De klaroenen en trompetten schalden en schetterden. De kleurige banieren wapperden in de wind. De gouden Brabantse leeuw danste in de grote standaard van hertog Jan.

Een schaar kloeke ridders stonden als een wal van ijzer en staal rond de machtige Brabantse standaard geschaard. Die vlag zou niet vallen, tenzij over hun lijken ! Hertog Jan voerde zelf de keurschaar van zijn leger aan : duizend vijfhonderd ridders. Verder bevinden er zich in zijn leger nog een zeer sterk contingent Keulse burgers, die ontevreden zijn over hun krijgslustige heer, tegen wie de hertog een veldtocht ondernomen heeft.

Het vijandelijk leger is bijna driemaal sterker dan het heir van Brabant : veertig duizend man tegen vijftien duizend man.

Tussen de twee slagorden rijden in lange witte mantels gehulde ridders, broeders van de Teutoonse Orde die een uiterse poging doen om dit nakend bloedvergieten te vermijden. Hun pogingen blijven echter vruchteloos. De strijdroes is aan beide zijden te hevig.

Het is zes uur. Een prachtige junimorgen. Daar geeft de heer van Keulen het bevel tot de aanval. Hertog Jan roept tot zijn leger :

— Soldaten, de weg naar huis leidt dwars door de rangen van de vijand !

Het Duitse leger loopt storm tegen de Brabantse linkervleugel. Zonder dralen gaat de hertog tot de tegenaanval over. De stormrit van de Brabantse ruiterij wordt tot staan gebracht door de dichte rijen Westfaalse piekeniers. De Brabanders worden nu langs alle zijden aangevallen. Godfried, 's hertogs jongste broer, vangt met zijn Waalse troepen de hevigste schok op. Daar gaat het bevel door de gelederen van het leger van de Gouden Leeuw : Sluit de rangen ! Boven het strijdgewoel verrijst de prachtige vederbos van hertog Jan. Zijn reuzenfiguur trekt de kampwoede aan van een der beste ridders van het andere leger : de graaf van Luxemburg. Zwaarden komen kletterend neer om de pantsering van de ridders. De twee kampers worden tegen elkaar aangedrongen. Zij kunnen hun zwaarden niet meer hanteren en vliegen elkaar om de nek. Steigerende paarden rukken de vechtende ridders uit elkaar. Hun tweegevecht eindigt onbeslist.

Daar wordt plotseling het paard van de Brabantse hertog onder hem gedood. Een van zijn schildknapen staat hem zijn ros af en weer stijgt de hertog in de stijgbeugel. Er was een lichte beweging in het Brabantse leger ontstaan door de val van de aanvoerder. Wanneer zijn grote vederbos weer boven de andere ridders uit verrijst, gaat er gejuich in de Brabantse gelederen op. Maar dat gejuich wordt vlug afgebroken, want daar valt de trotse standaard van de hertog ! Nu juicht de vijand. Brabants vaandrig werd door een lanssteek gedood. Maar in het gedrang wordt het gescheurde vaandel opgeraapt door ridder Niclaas van Ouden — zijn naam weze vereeuwigd — en weer in het gevecht gedragen. De Brabanders krijgen weer moed en slaan er opnieuw met verdubbelde krachten op los. Hertog Jan is als een leeuw diep in de vijandelijke scharen doorgedrongen. Het tweede paard van de hertog wordt ook gedood. Een schildknaap, Arnoud van Hofstade, staat in dit gevaarlijk ogenblik zijn draver af aan zijn heer. Hertog Jan heeft zijn tegenstrever, de graaf van Luxemburg, weer in het vizier gekregen. Hij stormt op de Luxemburger af, en velt de Luxemburgse standaard. Het paard van de graaf wordt door een Brabantse schildknaap geveld. De graaf springt een tweede maal de Brabantse hertog naar de nek en wil hem van zijn paard rukken. Een der schildknapen van hertog Jan ziet dat zijn heer in gevaar verkeert en hij doodt de Luxemburgse graaf.

Door de dood van de graaf ontstaat er wanorde in de linkervleugel van het leger van Keulen. De zon staat reeds hoog aan de hemel. De Brabanders zijn aan de winnende hand, maar vermoeid. Plotseling worden de vermoeide Brabanders aangevallen door Reinoud van Gelderland. Hertog Jan snelt zijn bedreigde scharen te hulp. Een van zijn legeraanvoerders, Adolf van Berg, rukt met frisse troepen aan en slaagt er in na een gevecht dat drie uur lang duurt, de strijdkans opnieuw te doen keren in het voordeel van de Gouden Leeuw. Onder de kreet *Berg roemrijk !* vallen de Brabantse hulptroepen de Rijnlanders in de rug aan. Al wie hun kreet niet beaamt, wordt ongenadig neergeveld. Het Rijnlands leger wijkt. Het paard van de heer van Keulen wordt met een bijlslag gedood. Hij stort ten gronde en wil vluchten, maar wordt gevangen genomen en weggeleid. Het gevecht is beslist. Duitse prinsen komen zich gevangen geven, omdat zij de oneer niet kunnen dragen als vluchtelingen beschouwd te worden.

Na de slag werden de gevangenen gebonden met de koorden die de Rijnlanders meegebracht hadden. De hertog hield zijn triomfantelijke intocht in de stad Keulen, die hem als een bevrijder begroette. Het magistraat verleende hem de eretitel *Burger van Keulen*, en schonk hem een prachtig Steen dat Hof van Brabant genoemd werd.

De zegepralende hertog werd door de Brusselaars uitbundig ontvangen. Op de Grote Zavel deed de Brusselse kruisboogschuttersgilde die te Woeringen gestreden had, een kerk oprichten ter ere van O.-L. Vrouw van de Zege en ieder jaar herdachten de Brusselaars deze grote Brabantse overwinning met een Ommegank.

Johan DE BRABANDER.

BRUSSEL - DEN HAAG - LONDEN - KOPENHAGEN - MOSKOU - BERLIJN - WENEN - PRAAG - ROME - PARIJS - MADRID - LISSABON - ANKARA - KAIRO - ALEXANDRIE - TUNIS - MABROUK - NAIROBI - PRETORIA - KINDU - MUNHANGO - NEW YORK - SANTA FE - RIO DE JANEIRO - SINGAPORE - BATAVIA - SAMARKAND - SHANG HAI

UIT DE VIER WINDSTREKEN

DE DUIVEN AAN DE EER

DE duif is niet alleen het vredessymbool, maar wordt ook voor oorlogsdoeleinden gebruikt. Zo vernemen we dat het Amerikaans leger tijdens de jongste oorlog een duivenafdeling telde die bestond uit 3.000 manschappen (duivenmelkers ?) en 150 officieren die 54.000 op oorlogsdoeleinden afgerichte duiven moesten verzorgen. Een paar weken geleden hadden we het in « Kuifje » over de honden die op het Frans legerdagorder vermeld werden voor hun heldhaftig gedrag. De duif die 460 km. ver vloog over de Japanse stellingen, over de bergen waar arenden en gieren heersen, om een bevel over te maken, zou men op het Amerikaans legerdagorder hebben kunnen vermelden, evenals die andere die in Italië door het tijdig overbrengen van een bericht aan een onbereikbare legerafdeling het leven redde van 1.000 soldaten. Jammer dat er in ons leger zo geen duivenmelkersregiment bestaat. Onze duivenliefhebbers zouden hun hoge kwaliteiten op een zeer aangename manier kunnen ten dienste stellen van het vaderland !

WIE HEEFT DE ZEEP UITGEVONDEN ?

DE Galliers schijnen wel de eerste geweest te zijn die zeep hebben gemaakt. Zij gebruikten talk en as als grondstof. In Pompeï heeft men ook een werkhuis bloot gelegd dat door de geleerden voor een kleine zeepfabriek gehouden wordt. Het Franse woord « savon » blijkt afkomstig te zijn van de Italiaanse stad Savona, die in de golf van Genua ligt. Destijds werkten daar talrijke zeepziederijen. Marseille werd later het middelpunt van de zeepfabricatie.

HOEVEEL MENSEN WONEN ER IN EUROPA ?

ZONDER de Sovjet Unie mee te rekenen (waarover men geen juiste gegevens heeft) telt Europa thans 400.000.000 inwoners. Door het feit dat Duitsland nu gehalveerd is, komt Engeland boven aan de lijst met 51.000.000 inwoners, onmiddellijk gevolgd door West Duitsland met 48.000.000 mensen. In Oost Duitsland wonen er nog 19.000.000 Duitsers, wat de bevolking van gans Duitsland (na de afscheiding van verschillende randgebieden) nog tot een totaal van 67.000.000 brengt. In 1930 telde de Duitse republiek 65.300.000 inwoners. Na West Duitsland komen Italië met 47.000.000, en Frankrijk met 43.000.000 inwoners. Nederland komt op de dertiende plaats met 10.300.000 inwoners en België op de veertiende met 8.700.000 inwoners. Het Beneluxgebied telt dus ongeveer 20 millioen inwoners.

DE GESCHIEDENIS VAN HET REGENSCHERM

DE oorsprong van de paraplu is het baldakijn, dat vroeger boven de troon en de erewagens van de Oosterse vorsten werd gespannen. Dit baldakijn werd tot kleiner proporties herleid voor de wandelingen die de vorst te voet wenste te maken. Van dit verkleind model stamt onze paraplu rechtstreeks af. Hij werd in Europa ingevoerd in de XVIIIe eeuw, door Jonas Hanway die hem voor het eerst te Londen gebruikte bij regenweer en er zich de woede van de koetsiers mee op de hals haalde, omdat die er bij regenweer een concurrentie in zagen.

TELEVISIENIEUWS

ER worden plannen gemaakt voor de aanleg van een intercontinentale televisiekabel tussen Engeland en Amerika voor de rechtstreekse overname van televisieprogramma's tussen de twee Engelssprekende landen. De zaak zal plus minus 150.000.000 dollar kosten (7.500.000.000 Belg. frs.)

De grenadier VICTORIA presenteert... **DE TIJGERKOOI**

(Wordt voortgezet.)

Het GEHEIM van de GROTE PYRAMIDE

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN EDGARD-P. JACOBS

Blake en Mortimer hebben Olrik verrast in de kamer van Horus. De bandiet vuurt met zijn handmitrailleur naar alle richtingen, veroorzaakt een instorting en, op het ogenblik dat hij de gracht wil oversteken, ziet hij overal grote krokodillen. Intussen is Nasir in Nazlet-el-Samman aangekomen...

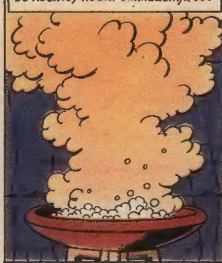

Nasir vertelt vlug hoe en waar hij de talisman gevonden heeft en waarom hij de hulp inroept van hem die zijn meester dat magisch voorwerp gaf... De sjeik, die stilzwijgend geluisterd heeft, antwoordt:

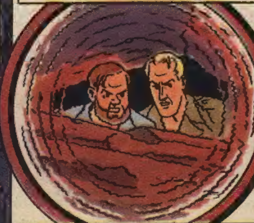

Dan, als bij toverslag, verdwijnt het visioen. De sjeik zegt:

